

Realitat i desafiaments de les famílies (5)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui sí! Acabo els meus comentaris al segon capítol de l'*Amoris laetitia*. Ho faig, fent notar els temes delicats sobre la realitat de la família que el Papa recorda i que reclamen no sucumbir a les idees de moda incompatibles amb la nostra fe.

El Sant Pare alerta sobre: els intents d'equiparar les unions de fet o entre persones del mateix sexe al matrimoni (AL,52); el manteniment de la poligàmia, dels matrimonis combinats, la convivència prèvia al matrimoni i aquella convivència no orientada a un vincle institucional (AL,53); la pervivència de la discriminació de la dona i les formes de feminisme que no podem considerar adequades (AL,54); i la ideologia de gènere i la separació entre l'acte generatiu i la relació sexual entre home i dona (AL,56).

Comento tan sol els dos desafiaments que més esclatxes provoquen en la nostra fe a causa de llur penetració en el nostre clima cultural.

Es considera que hi ha diversos tipus de famílies i que totes tenen els mateixos drets i el mateix valor social. Nosaltres, però, creiem que l'única relació familiar present en el projecte creador de Déu és el matrimoni exclusiu i estable entre un home i una dona obert a la generació i l'educació dels fills. «Cap unió precària o tancada a la comunicació de la vida no ens assegura el futur de la societat», diu el Papa. Certament, en un marc de llibertat, hem de respectar totes les situacions familiars que poden oferir una certa estabilitat, sense oblidar que quan es privilegia la llibertat i els drets personals en detriment de la institució familiar clàssica no s'està afavorint «la maduració de les persones, el cultiu dels valors comunitaris i el desenvolupament ètic de les ciutats i els pobles» (AL,52).

Ha progressat moltíssim una concepció de la persona que «nega la diferència i la reciprocitat natural d'home

i dona.[...] Aquesta ideologia porta a projectes educatius i orientacions legislatives que promouen una identitat personal i una intimitat afectiva radicalment desvinculada de la diversitat biològica entre home i dona. La identitat humana queda confinada a una opció individualista, fins i tot mutable en el temps» (AL,56). Aquesta ideologia, anomenada de gènere, defensa el dret al canvi de l'orientació o la identitat sexual natural sobre la base de la distinció entre el sexe i el gènere, entre tenir sexe masculí o femení i sentir-se home o dona. Aquesta ideologia està penetrant els projectes educatius, els plans d'igualtat i fins el procés constituent del nostre país.

Els cristians no podem sucumbir a aquesta visió: no és veritat que la llibertat personal ho pugui canviar tot! No és bo, en aquest cas, pretendre canviar la natura de les coses! Cal, doncs, que coneguem allò que diu aquesta ideologia i per què és incompatible amb la comprensió cristiana de la persona humana. Llegiu, si us plau, la carta pastoral dels bisbes portuguesos sobre la ideologia de gènere que trobareu penjada en català a la web. És breu i força clara.

